

Arrest

nr. 164 033 van 14 maart 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 15 oktober 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 1 oktober 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering, op dezelfde dag aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 26 januari 2016.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 maart 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die *loco* advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché A. LAGAE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 1 oktober 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering, op dezelfde dag aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“De verzoekende partij werd gerepatrieerd. Het beroep lijkt derhalve zonder voorwerp te zijn geworden.”

2.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.3. Op 26 januari 2016 dient de verzoekende partij een vraag tot horen in. Ter terechtzitting van 1 maart 2016, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 18 januari 2016 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld:

“De advocaat van VzP is van oordeel dat het geen zinloos beroep betreft, omdat indien het beroep gegrond verklaard wordt het voor VzP mogelijk wordt om terug te keren. Verder stelt zij dat er uitspraak gedaan moet worden over de gerechtskosten.

De kamervoorzitter merkt op dat de bestreden beslissing werd uitgevoerd en het beroep niet meer gegrond kan verklaard worden.”

2.4. Voor zover de verzoekende partij op 26 januari 2016 heeft gevraagd om te worden gehoord en aldus kenbaar heeft gemaakt dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond, maar ter terechtzitting met haar kritiek in het geheel voorbijgaat aan de vaststellingen uit voormelde beschikking en zij daarop ter terechtzitting wordt gewezen door de kamervoorzitter, laat de Raad gelden dat de verzoekende partij op die manier niet aannemelijk maakt dat de beschikking onterecht werd genomen.

2.5. In de mate waarin de verzoekende partij vraagt de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij, merkt de Raad op dat de verzoekende partij het voordeel van de *pro deo* geniet en overeenkomstig artikel 39/68-1, § 1, 1° van de vreemdelingenwet geen rolrecht is verschuldigd. Er kunnen aldus geen kosten ten laste van de verwerende partij worden gelegd.

Het beroep is, wegens het gebrek aan het rechtens vereiste belang, onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien maart tweeduizend zestien door:

mevr. J. CAMU,
dhr. M. DENYS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU